

ERHVERVS- OG
VÆKSTMINISTEREN

10. december 2014

Besvarelse af spørgsmål 5 af L 73 stillet af Erhvervs-, Vækst- og Eksportudvalget den 3. december 2014 efter ønske fra Brian Mikkelsen (KF).

ERHVERVS- OG
VÆKSTMINISTERIET
Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

Spørgsmål:

Kan ministeren bekræfte, at artikel § 79 i lov om betalingstjenester og elektroniske penge er en overgangsbestemmelse, der blev indført i 1999 ved overgangen fra et særligt reguleret marked til et marked med fri konkurrence - helt specifikt i forbindelse med muligheden for at opkræve gebyrer forbundet med betalinger med Dankort på internettet? Kan ministeren i den forbindelse redegøre for det hensigtsmæssige i at udvide en overgangsbestemmelse vedrørende forbrugervendte kortgebyrer på internettet til tekniske tjenester, der understøtter udbuddet af betalingstjenester, idet markedet for tekniske tjenester, der understøtter udbuddet af betalingstjenester ikke kan siges at være særligt reguleret?

Tlf. 33 92 33 50
Fax 33 12 37 78
CVR-nr 10 09 24 85
EAN nr. 5798000026001
evm@evm.dk
www.evm.dk

Svar:

Den oprindelige bestemmelse i betalingskortloven blev indført i 1999 i forbindelse med, at det i visse tilfælde blev gjort muligt at opkræve gebyrer fra betalingsmodtager.

Det fremgår af bemærkningerne til den oprindelige bestemmelse i betalingskortloven, at *"Ved overgangen fra et særligt reguleret marked, hvor der ikke kan opkræves gebyrer, til et frit og konkurrencepræget marked kan der være behov for særlige regler, der supplerer den generelle konkurrencelov."*

Bestemmelsen omfattede enhver virksomhed, der fastsatte gebyrer og vederlag i forbindelse med kortbetalinger.

Ved ændringen af betalingstjenesteloven i 2009 blev der skabt et modsætningsforhold mellem på den ene side § 4, nr. 10 og på den anden side § 79. I § 4, nr. 10 undtages tekniske tjenester, og derved udbydere af disse tjenester generelt set fra betalingstjenesteloven. § 79 omfatter derimod prisfastsættelsen hos enhver virksomhed, der fastsætter gebyrer og vederlag i forbindelse med kortbetalinger.

Hvor der inden lovændringen i 2009 ikke var tvivl om, at enhver virksomhed, der fastsatte gebyrer og vederlag i forbindelse med kortbetalinger, var underlagt et forbud mod anvendelse af urimelige priser og avancer, er der således i dag i betalingstjenesteloven to bestemmelser, der kan give anledning til forskellige forståelser af rækkevidden af § 79.

Som beskrevet i besvarelsen af spørgsmål 4 til L 73, har lovændringen i 2009 betydet, at en virksomheds organisering og de funktioner, som den varetager - i modstrid med det oprindelige formål med § 79 - kan have betydning for, hvorvidt virksomheden er omfattet af lovens forbud mod urimelige priser og avancer.

Hverken i loven eller i dens forarbejder synes der at være grundlag for at antage, at lovgiver bevidst har indskrænket anvendelsesområdet for § 79. Samtidig er det Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens vurdering, at reguleringen i § 79 fortsat er nødvendig, og at det herunder sikres, at der er overensstemmelse mellem det praktiske anvendelsesområde for bestemmelsen og det oprindelige formål med bestemmelsen.